

Aabenhed, at Valgfællesskabet til det kommende Valg skal være fuldt aabent; der skal ikke være noget Hemmelighedskræmmeri i det; hvis Regeringen samarbejder med Højre, skal den være det bekendt, Højre vil ikke gaa saadan som en ildeset Kammerat, som om det var næsten smudsig Selskab, Regeringen var i. Nej, skal der være Samarbejde, stiller Højre den Betingelse, at Regeringen skal være det fuldtud bekendt, og vel sagtens ogsaa tilkendegive Agtelse og Respekt for sin Valgfælle, men fuld Aabenhed, det er den første Betingelse.

Den anden Betingelse er fuld Gensidighed (*Martin Madsen*: Det er rigtigt!). Altsaa, Aabenhed og fuld Gensidighed, saaledes at ikke alene Højre stemmer paa Regeringens Kandidater, men tillige saadan, at Regeringens Tilhængere stemme paa Højres Kandidater der, hvor det er Højre, der skal tage Stik hjem. Saaledes forstaas „fuld Gensidighed“ til Valget.

Og saa for det tredie, at Regeringen giver Garantier for en for Højre tilfredsstillende Løsning af Forsvarssagen. (*En Stemme*: Det er Nr. 1!) Ja, Addendernes Orden er ligegyldig, vi kunne godt kalde det Nr. 1, men der er altsaa de 3 Betingelser, jeg nævnedes, Nummerfølgen er af mig selv, og det kan godt være, at den er forkert, men Betingelserne stamme fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds.

Se, hvad disse Betingelser angaar, vil jeg sige, at det er jo værst med Betingelserne under Nr. 1 og 2. Den Betingelse, som jeg nævnte under Nr. 3, og som for Højre er Nr. 1, den om Forsvarssagen, gaar det jo nok med. Men hvad Betingelsen, som jeg har nævnt under Nr. 2, angaar, den om Gensidighed, saa er det jo nok vanskeligt med den, for det bliver vist meget vanskeligt for den højtærede Regering, selv om den vil, at faa sine Tilhængere i større Tal til at stemme paa erklærede Højremænd. Dertil skræmme de gamle Partinavne Venstremænd eller saakaldte Venstremænd alt for meget, det lader sig vist ikke rigtig gøre. Derimod er det meget let for Højre at opfylde Betingelsen, jeg tror endogsaa saa let, at selv om Højres Ledere vilde hindre det, vilde vist en hel Del Højrevælgere, især Landvælgere Landet over, stemme paa Regeringens Kandidater til det kommende Valg. Det tror jeg vil ske endogsaa paa Trods af Højres Ledere, der ikke ville kunne hindre det. Der er en hel Del af

Højres Presse, der har skrevet i den senere Tid saa fuldkommen regeringsvenligt, mere specielt: rent albertinsk, at det vil blive overordentlig vanskeligt at afværge, at en meget væsentlig Del af Højres Vælgere ved det kommende Valg stemmer paa Regeringens Kandidater. Det kan let blive en Fordel, som Regeringen indkasserer uden at give Højre noget til Gengæld. Men saa maa Højre takke sig selv derfor. Regeringen tager, hvad den kan faa, og Resultatet af den Politik, Højre har ført, har til naturlig Konsekvens, at mange Højremænd sige: Vi kunne lige saa godt slutte os til Regeringen med det samme, naar vi dog skulle den Vej alligevel! Hvorfor ikke lade Fremtidsmusikken spille op med det samme! ville mange Højrevælgere sige, selv om det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds vilde ønske, at Orkestret tav til næste Valg.

Den tredie Betingelse eller, som det ærede Medlem af Højre, der afbrød mig, kaldte den første Betingelse, er jo den interessanteste. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) talte forleden Dag i Svendborgkredsen, og jeg skal tillade mig her at fremdrage et Par Ord af, hvad han sagde. Han sagde: „For os, der betragte Forsvarets Ordning som den vigtigste af de foreliggende Opgaver, er det alligevel noget kummerligt, at vi i Grundloven ikke have andre end Konseilspræsidenten selv at fæste vor Lid til. Vi stole ikke synderlig hverken paa flere af hans Kolleger — som tvivlsomme regne vi Vilhelm Lassen og Høgsbro — eller paa Broderparten af det tilbageværende Regeringsparti“ — det er en haard Dom. „Alligevel knytte vi fremdeles Haabet til den nuværende Konseilspræsident. Vi haabe paa, at hans Autoritet fremdeles vil vise sig stor nok til at holde en Del af Venstrehæren sammen under Fanen, og at Følelsen af det mægtige Ansvar, han bærer, vil give ham Mod til at indgaa de politiske Forbindelser, som ville være nødvendige, hvis der skal kunne vindes Sejr over de mørke Magter, der arbejde paa at undergrave vor Forsvarsevne.“ Den Lysets Engel, som repræsenterer Københavns 2den Valgkreds, skubber os, der ikke ere enige med ham i Forsvarssagen, ned i Underverdenen; vi ere Trolde, Jætter, Djævle, Mørkets Magter, men han er en Lysets Engel, og ved hans Side staar den højtærede Konseilspræsident. Spørgsmaalet er blot, om der er tilstrækkelig mange mindre Engle, der følge efter den højtærede Kon-